

โครงการยานบินบังคับ 4 ใบพัด

นายณัฐพงศ์ ยอดคำ
 นายวุฒิพงษ์ ร่ำหมาน
 นายศรัณยู ดวงแก้ว
 นายวิศิษฐ์ ทองประชาญ

สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์) คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
 server:www.elecnet.chandra.ac.th/research/paper/2554/2554_2505120541.doc

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง ยานบินบังคับ 4 ใบพัด เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและประยุกต์ใช้งาน ไมโครคอนโทรลเลอร์ ในการออกแบบระบบควบคุมการบินแบบ 4 ใบพัด โดยใช้มอเตอร์และชุดควบคุมการเอียง ยานบินบังคับ 4 ใบพัดประกอบด้วยส่วนควบคุม ออกแบบโดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ ตระกูล AVR เบอร์ Atmega48 ซึ่งรับค่าจากชุดควบคุมการเอียงไปควบคุมการทำงานของมอเตอร์จำนวน 4 ตัว ให้สามารถบินอยู่ใน สภาวะสมดุล ส่วนของการควบคุมยานบินให้เคลื่อนที่นั้น ใช้ชุดรับส่งสัญญาณวิทยุที่มีความถี่ 2.4 GHz ยานบินมี การเคลื่อนที่ 2 แบบ คือ การเคลื่อนที่แบบ Quad + และการเคลื่อนที่แบบ Quad X โดยในงานวิจัยนี้ได้มีการ ทดลอง 1) การวัดสัญญาณ PWM จากบอร์ดควบคุม เพื่อวิเคราะห์สัญญาณเมื่อยานบิน 4 ใบพัด ทำการบินเอียงใน องศาที่ต่างกัน 2) การทดลองการเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายเพื่อวัดระยะของสัญญาณในการบังคับยานบิน 4 ใบพัด จะทำการทดสอบทั้งหมด 4 ระยะคือ 80 เมตร 100 เมตร 120 เมตร และ 140 เมตร ผลจากการทดลอง 1)สามารถ วัดสัญญาณ PWM จากบอร์ดควบคุม คือ ยิ่งเอียงองศาที่มาก สัญญาณที่แรงขึ้นก็จะแรงมาก และสัญญาณที่ลดลงก็ จะลดลงมากเช่นเดียวกัน เพื่อรักษาระดับสมดุลของยานบิน 4 ใบพัด 2) ผลจากการทดลองการเคลื่อนที่ไปยัง เป้าหมาย สามารถทำงานได้ถูกต้องตามขอบเขตที่กำหนด

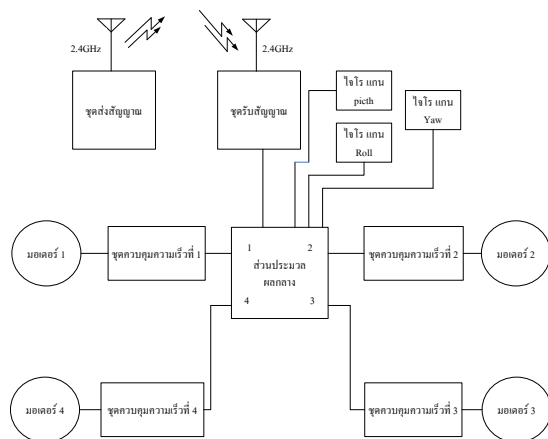
1.บทนำ

ปัจจุบันนี้เทคโนโลยีที่ใช้ในการสำรวจ ของประเทศไทย ส่วนใหญ่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ไม่ค่อยมีผลิตในประเทศและยังมีราคาสูงมาก เช่น เฮลิคอปเตอร์ เครื่องบินสำรวจ ยานยนต์เหล่านี้ไม่สามารถเข้าไปสำรวจในพื้นที่เล็ก ๆ เช่น ตามใน ตรอกซอกซอยต่างๆ ที่มีมากมายในกรุงเทพฯ อีกทั้งยานยนต์ยังมีขนาดใหญ่ และต้องมีผู้ชำนาญในการขับชี้ และไม่สามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระใน พื้นที่ที่จำกัด

โดยในงานวิจัยนี้จะทำยานบินบังคับ 4 ใบพัด เพื่อจะสามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระอิสระ ซึ่งยานบินบังคับ 4 ใบพัดนี้มีความสามารถในการเคลื่อนที่ได้ดีกว่ายานบินแบบ 2 ใบพัด และมีความรวดเร็วในการเข้าถึงพื้นที่ ที่เข้าถึงยากและยังสามารถถ่ายภาพจากมุมสูงการโดยใช้กล้องดิจิทัล อีกทั้งยังมีต้นทุนที่ต่ำกว่า การที่จะนำเข้ามาจาก ต่างประเทศและยังทำให้ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจถึง หลักการทำงานของภาครับและภาคส่ง และ การ ออกแบบโปรแกรมในไมโครคอนโทรลเลอร์

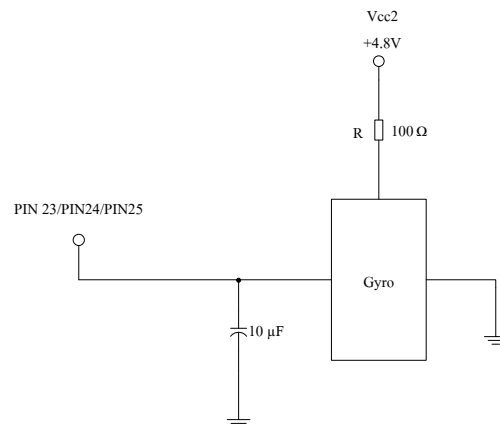
2. โครงสร้างของระบบ

ตัวยานบินบังคับ 4 ใบพัด จะเริ่มทำงาน เริ่มส่งสัญญาณจากระบบโมทคอนโทรลมายัง ตัวรับสัญญาณด้วยความถี่ 2.4 GHz จากนั้นส่งค่าสัญญาณไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อจะประมวลผล และส่งสัญญาณเพื่อที่จะสั่งงานการควบคุมมอเตอร์ในรูปแบบต่างๆ โดยจะส่งสัญญาณไปที่ชุดควบคุมความเร็วเพื่อควบคุมความเร็วมอเตอร์ และจะมีในส่วนของ ชุดควบคุมระดับการเอียง จะมีทั้งหมด 3 แกน เพื่อควบคุมการเอียงในรูปแบบต่างๆ คือ การเอียงหน้า เอียงหลัง การเอียงซ้ายเอียงขวา และการหมุนตัว ชุดควบคุมระดับการเอียงจะส่งสัญญาณไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อที่จะประมวลผลเพื่อที่จะสั่งงานการควบคุมมอเตอร์ เพื่อรักษาสมดุลในการบินไม่ให้เอียง ดังแสดงดังบล็อกไดอะแกรมในรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของยานบิน

2.1 วงจรแหล่งจ่ายไฟให้ชุดควบคุมระดับการเอียง

รูปที่ 2.2 วงจรแหล่งจ่ายไฟให้กับชุดควบคุมระดับการเอียง

ชุดควบคุมระดับการเอียงในบอร์ดควบคุมจะมีทั้งหมด 3 ตัว คือ แกนหมุนตัวซ้าย-ขวา แกนเอียงหน้า-หลัง และแกนเอียงซ้าย-ขวา แต่ละตัวจะมีขาอยู่ 3 ขา คือ ขาไฟ ขากราวด์ และขาสัญญาณออก โดยขาสัญญาณออกจะต่อเข้ากับไอซี Atmega48 ที่ PIN23, PIN 24, PIN 25 ตามลำดับ และชุดควบคุมระดับการเอียงจะทำงานได้นั้นจะต้องมีไฟเลี้ยงประมาณ 3.3 โวลต์ จึงจะทำงานได้ เนื่องจากบอร์ดทดลอง มีไฟเข้ามาประมาณ 4.8 โวลต์ จึงมี ตัวต้านทาน 100 โอห์ม เพื่อจะแบ่งแรงดันที่เหลือ

2.2 การเลือกใช้มอเตอร์

เลือกใช้มอเตอร์ brushless ขนาด 900 KV กระแส 30 แอมป์ โดยพิจารณาจากหัวข้อดังต่อไปนี้

การคำนวณรอบของมอเตอร์

จากสมการการคำนวณเพื่อหาค่าความเร็วของมอเตอร์

$$Speed_M = \text{motor KV} \times \text{input volt} \times \text{efficiency}$$

เมื่อ

$Speed_M$ = ค่าความเร็วของมอเตอร์ (มีหน่วยเป็นรอบต่อนาที)

motor KV = ค่าที่มอเตอร์จะบอกมาให้ในเบื้องต้น คำนี้อาจตามแรงดันที่ป้อนเข้ามา (input volt) ยิ่งใช้โวลต์เข้าไปมากมอเตอร์ก็ยิ่งหมุนมาก รอบขึ้น (KV คือความเร็วรอบในการหมุนมอเตอร์ ต่อ 1 volt)

input volt = แรงดันที่ป้อนเข้ากับมอเตอร์

efficiency = เป็นค่าความสามารถ ที่มอเตอร์จะใช้งานจริงๆ โดยปรกติจะมีการสูญเสียไปในรูปแบบพลังงานความร้อนด้วย มอเตอร์บรืสเลส ทั่วๆ ไป จะมีค่าประสิทธิภาพอยู่ที่ 80% หรือ 0.80

แทนค่าลงในสมการ

$$\text{แทนค่า Speed}_M = 900KV \times 11.1V \times 0.8$$

$$\text{Speed}_M = 7992 \text{ RPM}$$

มอเตอร์ที่ใช้ ขนาด 900 KV ต้องการกระแส 6 – 30 A เลือกใช้มอเตอร์ขนาดนี้เพราะถ้า KV สูงมากกว่านี้มากๆ แรงบิด(Torque) ของมอเตอร์ก็จะต่ำลงไปด้วย จะทำให้ไม่มีแรงที่จะหมุนใบพัดขนาดใหญ่ได้

รูปที่ 2.2 มอเตอร์ขนาด 900 KV

2.3 การเลือกใช้ชุดควบคุมความเร็ว

ยานบินบังคับ 4 ใบพัด จะใช้ชุดควบคุมความเร็วทั้งหมด 4 ตัว มีคุณสมบัติที่เหมือนกันทั้ง 4 ตัว คุณสมบัติของชุดควบคุมความเร็วที่เลือกใช้โดยพิจารณาดังต่อไปนี้

ชุดควบคุมความเร็วทนกระแส 30 A เลือกใช้ชุดควบคุมความเร็วขนาดเท่านี้เพราะว่ามอเตอร์กินกระแสไม่เกิน 30 A เพราะถ้าใช้ต่ำกว่านี้

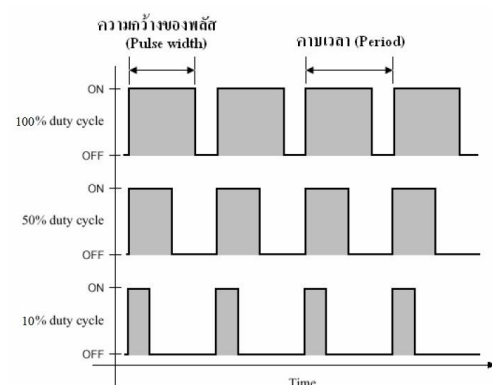
จะทำให้ชุดควบคุมความเร็วอาจไหม้ได้ โดยชุดควบคุมความเร็ว จะต่อเข้ากับชุดควบคุม ที่ขาไอซี ชุดควบคุมความเร็วตัวที่ 1 จะต่อที่ขา PIN16 ชุดควบคุมความเร็วตัวที่ 2 จะต่อที่ขา PIN15 ชุดควบคุมความเร็วตัวที่ 3 จะต่อที่ขา PIN14 ชุดควบคุมความเร็วตัวที่ 4 จะต่อที่ขา PIN13 ส่วนอีก 2 เส้นจะเป็นสายไฟ 4.8 โวลต์ และกราวด์

รูปที่ 2.3 ชุดควบคุมความเร็วขนาด 30 แอมป์

2.4 การใช้งานสัญญาณ PWM ในการควบคุมมอเตอร์บรืสเลส

PWM (Pulse Width Modulation) เป็นวิธีหนึ่งที่นิยมใช้กันมากในงานควบคุม เช่นการควบคุมความเร็วมอเตอร์ หรือการควบคุมทิศทางการหมุนของเซอร์โวมอเตอร์

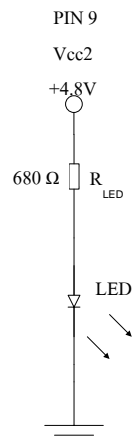
รูปที่ 2.4 แสดงความกว้างของสัญญาณพัลส์สัมพันธ์กับความเร็วในแบบต่างๆ

จากรูปที่ 2.4 จะเห็นได้ว่าหลักการของวิธีนี้คือกระแสที่ป้อนเข้ามอเตอร์จะเป็นสัญญาณพัลส์ที่มีความถี่คงที่ แต่ความกว้างของสัญญาณพัลส์เปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสัญญาณพัลส์แคบความเร็วจะต่ำ

แต่ถ้าพัลส์กว้างความเร็วจะสูง ลักษณะของสัญญาณพัลส์ที่มีความกว้างของสัญญาณพัลส์เป็น 100% 50% และ 10% ของแต่ละค่าคาบเวลาจะทำให้ความเร็วของมอเตอร์นั้นหมุนต่างกัน ความกว้างของสัญญาณพัลส์ที่ 100 % จะทำให้มอเตอร์หมุนเร็วมากที่สุด ส่วนความกว้างของสัญญาณพัลส์ที่ 10% จะทำให้มอเตอร์หมุนช้าที่สุด

2.5 วงจรแสดงสถานะด้วย แอลอีดี

วงจรแสดงสถานะด้วยแอลอีดี สามารถแสดงสถานะปิดและเปิดเครื่อง และยังแสดงผลการตั้งค่าการกลับทิศทางไจโร และตั้งค่าความเร็วให้ชุดควบคุมความเร็ว

รูปที่ 2.5 วงจรแสดงสถานะด้วยแอลอีดี (LED)

เนื่องจากหลอดแอลอีดีขนาด 3 มิลลิเมตร มีอัตราการกินกระแสสูงสุด 30 มิลลิแอมป์ และต้องการแรงดันที่ 2 โวลต์ แต่เนื่องจากแรงดันไฟของวงจรที่ 4.8 โวลต์ จากไอซีที่ขา 9 นั้นสูงเกินความต้องการของแอลอีดีจะรับได้ จึงต้องมีการนำตัวต้านทานเพื่อมาแบ่งแรงดันที่เหลือ และจำกัดกระแสอยู่ที่ประมาณ 4.11 มิลลิแอมป์ ซึ่งอยู่ในระดับที่เหมาะสม

2.6 ชุดส่งสัญญาณ (Transmitter)

FLY SKY FS-TH9X เป็นรีโมทบังคับวิทยุสำหรับเครื่องบินราคาไม่สูงมาก มีระบบโมดูลแยกแบบ 2.4 GHz และยังมีมาพร้อมกับเครื่องรับสัญญาณ 9 แชนแนล ส่งสัญญาณได้ 9 CH สามารถใช้ได้กับเฮลิคอปเตอร์, เครื่องบิน, เครื่องร่อน, รถบังคับวิทยุ, เรือบังคับวิทยุ, หุ่นยนต์บังคับวิทยุ, โพรเจกต์หุ่นยนต์ ใช้พลังงานด้ามี่จอ LCD ขนาด 128 × 64 มีข้อความเตือนเมื่อแบตเตอรี่ของ รีโมทต่ำ ใช้แบตเตอรี่รีชาร์จ 12 โวลต์ สามารถชาร์จไฟได้ น้ำหนัก 680 กรัม ใช้ความถี่ 2.4 GHz

รูปที่ 2.6 รีโมทคอนโทรลที่ใช้งาน ส่งสัญญาณความถี่ 2.4 GHz

2.7 ชุดรับสัญญาณ (Receiver)

มีขนาด 64 mm × 48 mm × 21mm เป็นปลั๊กแบบสามหมุด แบบดิจิทัลมีตัวรับสัญญาณแบบดิจิทัล 9 ช่อง ใช้รับสัญญาณความถี่ 2.4 GHz

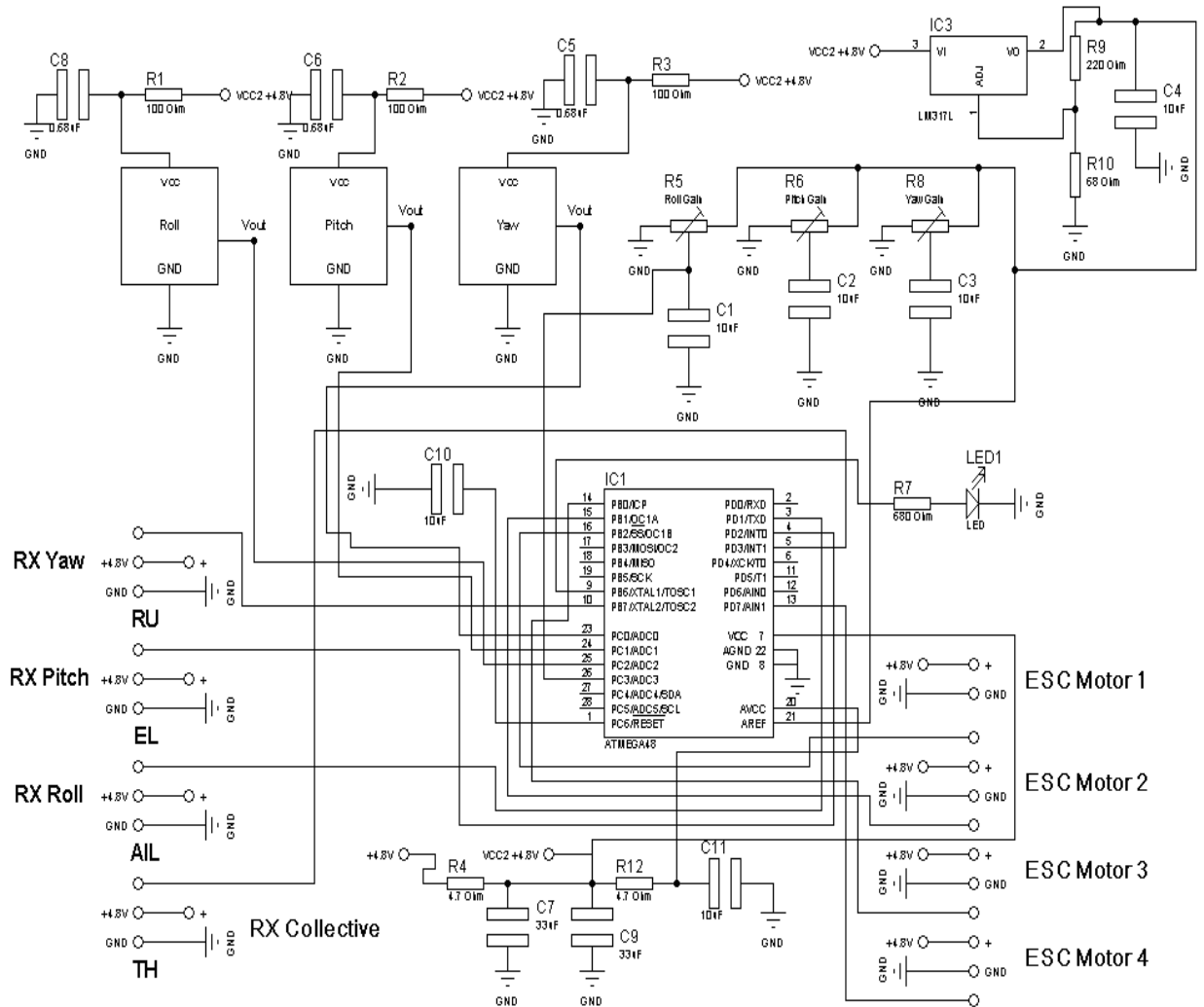

รูปที่ 2.7 ตัวรับสัญญาณที่ใช้รับสัญญาณความถี่ 2.4 GHz

2.8 วงจรควบคุม

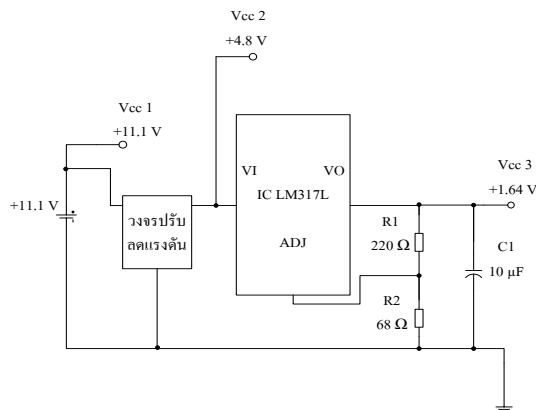
วงจรถวลคุม (Multirotor Control Board with 3 gyros) จากรูปที่ 2.8 ในวงจรมีอินพุตทั้งหมด 10 ช่องจะมีรับค่าจากภาครับสัญญาณจำนวน 4 ช่อง ชุดควบคุมระดับการเอียง 3 แกน 3 ช่อง

และ ตัวต้านทานปรับค่าได้เพื่อควบคุมความไวของชุดควบคุมระดับการเอียง อีก 3 ช่อง และเอาต์พุตจำนวน 7 ช่อง แต่ในการจัดทำใช้เพียง 5 ช่องเท่านั้น ช่องแรกไว้แสดงไฟสถานะ ส่วนอีก 4 ช่องไว้ใช้ควบคุมความเร็วมอเตอร์ทั้ง 4 ตัว และจะมีส่วนของการต่อช่องเพื่อที่จะลงโปรแกรมให้กับไอซี

รูปที่ 2.8 รูปวงจรถวลคุมบอร์ดควบคุมที่ใช้งาน

2.9 แหล่งจ่ายไฟทั้งหมดของระบบ

รูปที่ 2.9 แหล่งจ่ายไฟของระบบ

การจ่ายไฟให้กับอุปกรณ์ ในการทำงาน จะเริ่มจากไฟของแบตเตอรี่รีลิเทียม โพลีเมอร์ ขนาด 11.1 โวลต์ ป้อนให้กับชุดควบคุมความเร็วทุกตัว เพื่อเป็นแรงดันไปเลี้ยงมอเตอร์ จากนั้นชุดควบคุมความเร็วจะมีวงจรปรับแรงดัน (BEC) เป็น 4.8 โวลต์ เพื่อที่จะไปเลี้ยงบอร์ดทดลอง ชุดควบคุมระดับการเอียง และภาครับสัญญาณ

2.9.1 แหล่งจ่ายไฟชุดควบคุมความเร็ว

แหล่งจ่ายไฟจาก V_{cc1} คือ แรงดันที่มากจากแบตเตอรี่ โดยตรงมีแรงดันเท่ากับ 11.1 โวลต์ จ่ายให้กับชุดควบคุมความเร็วทั้ง 4 ตัว เพื่อเป็นแรงดันเพื่อจ่ายให้กับมอเตอร์

2.9.2 แหล่งจ่ายไฟให้ชุดควบคุม

แหล่งจ่ายไฟจาก V_{cc2} คือ แรงดันที่มากจากชุดควบคุมความเร็วที่มีการปรับลดแรงดัน จะมีแรงดันเท่ากับ 4.8 โวลต์ เพื่อเป็นแรงดันเพื่อจ่ายให้บอร์ดควบคุม ในบอร์ดควบคุมจะมีชุดวัดระดับความเอียงอีก 3 ตัวและชุดภาครับ ที่จะต้องมีไฟเลี้ยง เพื่อที่จะทำงานได้ รวมถึงไอซี Amega48 ที่ใช้งาน จะทำงานที่แรงดัน 2.7 - 5.5V

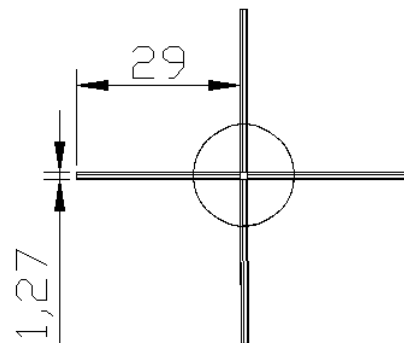
2.9.3 ชุดปรับลดแรงดันด้วยการใช้ไอซีเบอร์

LM317L

การใช้ไอซีเบอร์ LM317L เพื่อเป็นการปรับลดแรงดัน จาก $V_{cc2} = 4.8$ โวลต์ จะเหลือเพียง 1.64 โวลต์ (V_{cc3}) เพื่อที่จะใช้ต่อเข้ากับอุปกรณ์ตัวต้านทานปรับค่าได้ เพื่อจะปรับแต่งค่าความไวของตัววัดระดับความเอียงทั้ง 3 แกน จากนั้นจะต่อเข้าที่ไอซี Amega48 จึงต้องทำการปรับลดแรงดันเพื่อที่ไอซีจะสามารถอ่านค่าได้ เพราะถ้าแรงดันมากเกินไปไอซี Amega48 จะไม่สามารถอ่านค่าได้

2.10 การออกแบบโครงสร้างของยานบิน 4 ใบพัด

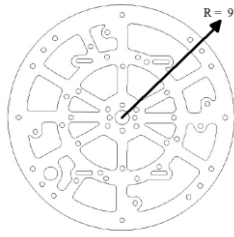
การออกแบบโครงสร้าง เริ่มจากการเลือกวัสดุที่จะทำโครงสร้างวัสดุนั้นต้องมีน้ำหนักเบา และแข็งแรงพอประมาณสามารถรับแรงกระแทกได้ จึงเลือกใช้ท่อลูมิเนียมขนาด 4 หนูดังรูป 2.10

รูปที่ 2.10 แท่งอลูมิเนียมขนาด 4 หนู

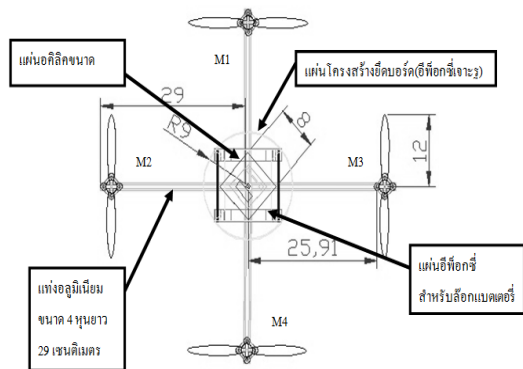
ยาว 29 เซนติเมตร จำนวน 4 เส้น

เพราะขนาดไม่ใหญ่จนเกินไป และมีความแข็งแรงตามที่ต้องการอีกทั้งยังมีน้ำหนักเบาอีกด้วย ส่วนตัวฐานยึดนั้นเลือกใช้แผ่นอิฟ็อกซ์ ดังรูปที่ 2.11

รูปที่ 2.11 แผ่น โครงสร้างซีบอร์ด (อีพ็อกซีเจาะรู) ขนาด 3 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 18 เซนติเมตร

เพราะว่ามีความยืดหยุ่น และมีความแข็งแรงที่พอดี ไม่อ่อนหรือแข็งจนเกินไปส่วนการยึดชิ้นส่วนต่างๆ นั้น ใช้น็อตและเคเบิลไทร์

รูปที่ 2.12 Top View แสดงขนาดแต่ละส่วน (หน่วยเป็น cm)

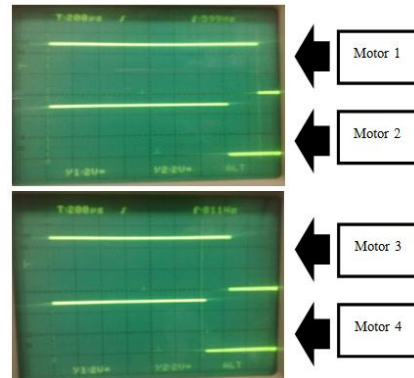
3. ผลการทดลอง

การทดลองจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

3.1 ทดสอบสัญญาณ PWM ที่ขาออกของบอร์ดควบคุมที่จะส่งงานไปที่ตัวมอเตอร์ทั้ง 4 ตัว เพื่อจะควบคุมความเร็วของมอเตอร์แต่ละตัว

วัดค่าโดยใช้เครื่องวัดสัญญาณต่อเข้ากับบอร์ดควบคุม ทั้ง 4 จุด จากนั้นทำการวัดสัญญาณโดยการเรียงเครื่องไปในมุม 30 องศา 45 องศา เพื่อดูผลทั้ง 2 มุมและนำมาเปรียบเทียบกัน จะทำการ

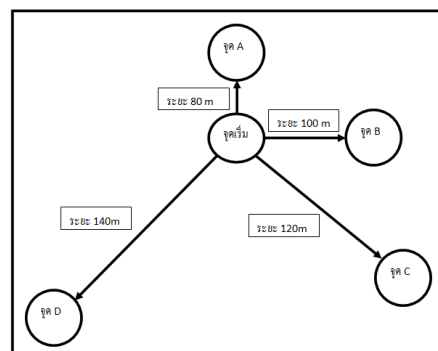
เรียงหน้า เอียงหลัง เอียงซ้าย และเอียงขวา จากรูปที่ 3.1 เป็นการทดสอบการเอียงหน้า 45 องศา

รูปที่ 3.1 แสดงการวัดสัญญาณควบคุมมอเตอร์ทั้ง 4 ตัว ทดสอบที่ แกน pitch เอียงเครื่องไปข้างหน้า 45 องศา

3.2 ทดสอบการบินไปยังเป้าหมายในระยะต่างๆ ที่กำหนดไว้

ทำการกำหนดระยะ โดยระยะที่ 1 (จุด A) ห่างจากจุดเริ่มต้น 80 เมตร ระยะที่ 2 (จุด B) ห่างจากจุดเริ่มต้น 100 เมตร ระยะที่ 3 (จุด C) ห่างจากจุดเริ่มต้น 120 เมตร และระยะที่ 4 (จุด D) ห่างจากจุดเริ่มต้น 140 เมตร ลักษณะดังรูปที่ 3.2 เพื่อหา ระยะของสัญญาณและความสามารถในการบังคับยานบิน

รูปที่ 3.2 แสดงเป้าหมายและระยะทางที่กำหนด

4. สรุปผลการทดลอง

จากการทดลอง คือ ทำการปรับคันโยกที่ตำแหน่งสูงสุดและต่ำสุด เพื่อสังเกตค่าสัญญาณ PWM และการเอียงตัวยานบิน 4 ใบพัดไปตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้ 30 องศาและ 45 องศา พบว่าสัญญาณที่ปล่อยออกมาที่ตัวมอเตอร์มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผลจากการทำงานนี้ สังเกตแล้ววิเคราะห์ได้ว่าจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเมื่อยานบินเอียงแต่จะเกิดในเวลาที่รวดเร็วมาก เช่น เมื่อทำการเอียงยานบิน 4 ใบพัด สัญญาณจะส่งทันทีที่เอียงแล้วก็จะกลับไปจุดเดิมทันที ยิ่งเอียงมากสัญญาณที่แรงขึ้นก็จะแรงมาก ส่วนสัญญาณที่ลดลงก็จะลดลงมากเช่นเดียวกัน เพื่อจะรักษาระดับสมดุลของยานบิน 4 ใบพัด ส่วนการทดลองวัฏระยะของสัญญาณ ของยานบิน 4 ใบพัด สามารถทำงานได้ถูกต้องทั้งหมด การทดสอบพบว่ายานบินสามารถไปยังเป้าหมายที่จุด A,B,C ได้ดี แต่จุด D อยู่ในแกนพอใช้เนื่องจากผู้บังคับเห็นยานบินและเป้าหมายได้ไม่ชัดเจน

5. ข้อเสนอแนะ

บอร์ดควบคุมที่ใช้ นั้น ประสิทธิภาพต่ำ ไม่มีอุปกรณ์รักษาศูนย์กลางของยานบิน จึงทำให้ชุดควบคุมระดับการเอียงไม่ทราบถึงมุมที่แท้จริง ทำให้ชุดควบคุมระดับการเอียงทำงานอยู่ตลอดเวลา ทำให้เครื่องเอียงซ้าย และเอียงขวา ปรับสมดุลอยู่ตลอดเวลา จึงแนะนำให้ใช้ บอร์ด Alternative MK Flight controller หรือ บอร์ด MK โดยบอร์ด MK จะมีตัวรักษาศูนย์กลางทำงานร่วมกับ ชุดควบคุมระดับการเอียง ทำให้ยานบินได้นิ่งและอยู่กับที่ ชุดควบคุมระดับการเอียง ปรับสมดุลทันทีเมื่อเครื่องเอียง ทำงานรวดเร็ว และยังมีตัวรักษาระดับความสูง เพื่อป้องกันเครื่องตก และยังพัฒนาต่อได้อีกเช่น ติด GPS ระบบควบคุมกึ่งอัตโนมัติทางต่างๆ และอื่นๆ อีกมากมาย

6. กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นปริญญาานิพนธ์ ซึ่งได้ถูกจัดทำขึ้น อย่างเต็มความรู้ความสามารถของผู้จัดทำ ซึ่งก็ได้ใช้เวลาในการติดตั้ง อุปกรณ์ การค้นคว้า ชักถาม หาข้อมูล และรวบรวมข้อมูล ทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลและหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาของท่าน อาจารย์วิรัช จิตประสงศ์ อาจารย์อภิชาติ หาจตุรัส และอาจารย์ สัมพันธ์ แผล่งป่าหมื่น อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งการเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยความเอาใจใส่ด้วยดีมาตลอดมา พร้อมทั้งให้ความอนุเคราะห์ ในด้านเครื่องมือที่เป็นจำเป็นต่างๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงมาก ณ โอกาสนี้